

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Українська асоціація з розвитку менеджменту та бізнес освіти (Україна)
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Університет Гренландії (Гренландія)
«1 грудня 1918 р» Університет Альба Юлія (Румунія)
Вільнюський університет прикладних наук (Литва)
Сучавський університет імені Штефана Марє (Румунія)
Університет прикладних наук (Австрія)
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна (Україна)
Київський національний університет будівництва та архітектури (Україна)
Національний університет «Запорізька політехніка» (Україна)
Київський національний університет технологій та дизайну (Україна)
Львівській державний університет фізичної культури імені Івана Боберського (Україна)
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького (Україна)
Сумський державний аграрний університет (Україна)

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

06 листопада 2025 року

**Co-funded by
the European Union**

Полтава
2025

потужним мотиватором і ключовим елементом розвитку людського капіталу, що є необхідною умовою для довгострокової стійкості.

Мотиваційний менеджмент є стратегічним імперативом для сталого розвитку підприємства, виступаючи мостом між високорівневими стратегіями стійкості та щоденною операційною діяльністю. Ефективна система мотивації, що інтегрує економічні, соціальні та екологічні показники, підвищує продуктивність, лояльність, гнучкість, інноваційність та соціальну відповідальність. Це забезпечує довгостроковий успіх підприємства. Подальші дослідження мають бути спрямовані на розробку універсальних метрик для кількісної оцінки впливу мотиваційного менеджменту на показники сталого розвитку.

Список використаних джерел

1. Полюхович, М. В. Використання мотиваційного менеджменту на підприємстві. *Економічні науки*. 2020. Т. 1, № 2 (72). С. 33–38.
2. Петрова, Л. І. Мотивація як інструмент забезпечення соціальної відповідальності бізнесу. *Економічний вісник Запорізької політехніки*. 2022. № 3 (9). С. 71–75.
3. Мельник, О. Г. Інтеграція цілей сталого розвитку в систему ключових показників ефективності (КРІ). *Проблеми економіки*. 2023. № 1. С. 49–54.
4. Литвин, Ю. А. Корпоративна культура як чинник підвищення лояльності персоналу у контексті сталого розвитку. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2020. Вип. 31. С. 19–23.
5. Іваненко, С. Д. Управління мотивацією: від стимулювання до розширення повноважень. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка*. 2021. № 6 (225). С. 127–131.

УДК 330.34:005.934:004

Лозовська К.І., студент
Науковий керівник: Кудінов О.М., старший викладач
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ЛОГІСТИКИ В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ 2030

Логістичний сектор виступає не лише рушійною силою глобальної економіки, а й одним із чинників її екологічної трансформації. В умовах реалізації Стратегії сталого розвитку до 2030 року саме цифрові технології стають каталізатором глибоких змін, спрямованих на підвищення ефективності, прозорості та екологічної відповідальності транспортно-логістичних систем. Інтеграція штучного інтелекту в логістичні процеси формує нову парадигму сталого управління ланцюгами постачання, де зниження викидів, оптимізація ресурсів і операційна стійкість поєднуються в єдину екосистему «зеленої логістики». Транспортний сектор генерує близько 24% вуглекислого газу від загальних світових викидів, при цьому автомобільний транспорт відповідає за 75% усіх транспортних викидів, з яких вантажна логістика становить 29,4% – майже втричі більше, ніж авіація (11,6%) [1]. В умовах реалізації Стратегії сталого розвитку до 2030 року цифрова трансформація стає необхідною умовою досягнення екологічних цілей і забезпечення операційної стійкості логістичних систем.

Фундаментальною проблемою залишається глибока залежність від викопного палива: нафтопродукти становлять 91% кінцевого енергоспоживання транспорту, і цей показник за 50 років зменшився лише на 3,5 процентних пункти. Поєднання технологічної стагнації та прогнозованого подвоєння попиту на транспортні послуги до 2070 року створює критичну потребу в технологічній трансформації. Логістика безпосередньо впливає на досягнення

ключових Цілей сталого розвитку (ЦСР 13, 9, 11, 12), і без радикальної трансформації сектору досягнення цих цілей є неможливим [2]. Сучасна логістика переживає глибоку трансформацію завдяки комплексу цифрових технологій, які перетворюють стійкість на джерело конкурентної переваги .

До інформаційно-комунікаційних каталізаторів належать такі технології: штучний інтелект, який розраховує паливно-ефективні маршрути з урахуванням трафіку, погоди та вікон доставки, оптимізуючи завантаження транспорту, аналітика великих даних, що прогнозує попит та оптимізує розташування складів, скорочуючи відстань перевезень, інтернет речей, який генерує дані про місцезнаходження та стан активів, уможлиблюючи динамічне перепланування маршрутів, а також блокчейн, що забезпечує прозорість вуглецевого сліду продукту, що є критично важливим для ESG-звітності.

Кількісна оцінка ефективності цих технологій демонструє значний потенціал скорочення викидів та створює основу для довгострокових інвестицій у зелені технології.

Спеціалізовані алгоритми планування маршрутів забезпечують скорочення викидів на 15-38% [1]. Максимальний ефект досягається при комплексному підході, коли заощадження реінвестуються у зелені технології . Світовий ринок зеленої логістики зростає з 1,2-1,5 трлн доларів у 2024 році до прогнозованих 1,9-2,3 трлн у 2030 році (темп 7,4-8,29% щорічно), що зумовлено регуляторним тиском, корпоративними ESG-зобов'язаннями та зниженням вартості технологій – ціни на акумулятори впали на 64-75% з 2020 року [3].

Україна до війни мала Національну транспортну стратегію до 2030 року, яка передбачала стимулювання екологічно чистих видів транспорту та цифровізацію через принцип «Єдиного вікна» . Повномасштабне вторгнення завдало руйнівного удару по інфраструктурі, але створило ефект «примусового цифрового стрибка» – цифровізація перетворилася на фундаментальну умову виживання [3]. «Нова пошта», попри збитки 1 млрд грн, зберегла операційну безперервність завдяки цифровій екосистемі, забезпечивши понад 260 тисяч гуманітарних доставок через інтеграцію з «Армія+». «Укрзалізниця» запустила платформу «е.Портал УЗ-Карго» для онлайн-управління критично важливими вантажними перевезеннями [2].

Міжнародні партнери пов'язують фінансування відбудови з «зеленими» критеріями, а євроінтеграція вимагає імплементації European Green Deal [3]. Поточна цифровізація будує архітектуру для майбутньої інтеграції зелених рішень – платформи, що впроваджуються зараз, завтра стануть основою для управління електромобілями та моніторингу вуглецевого сліду.

Таблиця 1. –Ефективність ключових важелів декарбонізації в логістиці

Важіль декарбонізації	Цифрова технологія	Скорочення викидів	Ключові переваги
1	2	3	4
Оптимізація маршрутів	ШІ, машинне навчання	15-38,7%	Зниження витрат на паливо 10-15%, швидке впровадження (3-6 міс.)
Перепроєктування мережі	Big Data, моделювання попиту	~18%	Консолідація об'єктів, зниження операційних витрат на 20-25%
Зміна видів транспорту	Мультимодальні платформи	У 5-20 разів ефективніше	Економія на далеких перевезеннях до 30%, впровадження за 6-12 міс.
Декарбонізація складів	IoT, сонячні панелі, LED	~40% складських викидів	Скорочення витрат на енергію до 35%, окупність 3-5 років
Комплексна стратегія	Інтеграція всіх технологій	40-50% до 2030 року	Самофінансований цикл: заощадження реінвестуються у зелені технології

Стратегічні рекомендації включають: для державних органів – інтеграцію екологічних критеріїв у тендери на відбудову та імплементацію пакету «Fit for 55»; для логістичних компаній – продовження інвестицій у цифрові платформи та двоступеневу стратегію переходу; для міжнародних партнерів – створення фондів для проєктів сталої логістики та надання технічної експертизи. Цифрова трансформація логістики є фундаментальною

необхідністю для досягнення екологічних цілей. Для України післявоєнна відбудова може стати проектом зеленої модернізації, створюючи синергію між стійкістю та екологічною відповідальністю.

Список використаних джерел

1. Іванов Ю. В., Кулібаба В. В. Цифрова трансформація логістичних бізнес-процесів у будівництві. *Сучасні інноваційно-інвестиційні механізми розвитку національної економіки в умовах євроінтеграції*: матеріали XI Міжнар. наук.-практ. Інтернет-конф., 07 листоп. 2024 р. Полтава : Нац. ун-т ім. Ю. Кондратюка, 2024. С. 89–90.
2. Чичкало-Кондрацька І. Б., Кандзюба І. В. Новітні екологічні стандарти та цифрові рішення для розвитку стійкої логістики. *Сучасні інноваційно-інвестиційні механізми розвитку національної економіки в умовах євроінтеграції*: матеріали XI Міжнар. наук.-практ. Інтернет-конф., 07 листоп. 2024 р. Полтава : Нац. ун-т ім. Ю. Кондратюка, 2024. С. 83–85.
3. Кудінов О. М., Олійник К. К. Роль цифрових технологій у логістиці як основа для досягнення цілого сталого розвитку. *Сучасні інноваційно-інвестиційні механізми розвитку національної економіки в умовах євроінтеграції*: матеріали XI Міжнар. наук.-практ. Інтернет-конф., 07 листоп. 2024 р. Полтава : Нац. ун-т ім. Ю. Кондратюка, 2024. С. 90–92.

УДК 004.9:502.131.1

Мелешко А.В., студент

Науковий керівник: Кудінов О.М., старший викладач

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНОЮ СТІЙКІСТЮ МІСТ

Сьогодні людство стоїть перед вибором: або продовжувати споживати природні ресурси безконтрольно, або перейти до сталого розвитку, де технології працюють на користь людині й природі. Саме тому тема цифрових технологій для «зелених» міст є надзвичайно актуальною. Міста займають невелику частину території, але споживають понад 70 % енергії та генерують більшість парникових газів. Україна, як держава, що прагне до європейських стандартів, має величезний потенціал для впровадження цифрових рішень, які допомагають не лише підвищити якість міського життя, а й зменшити екологічний слід.

Головною проблемою розвитку українських міст є відсутність системного підходу до цифровізації. Більшість ініціатив реалізується точково, без єдиної стратегії сталого розвитку. Проте, саме цифрові технології – «розумні» системи моніторингу, аналітика великих даних, інтернет речей (IoT) – здатні перетворити міську інфраструктуру на ефективну, прозору й екологічну. Наприклад, використання сенсорів для вимірювання якості повітря, контролю енергоспоживання чи управління транспортом може зменшити витрати енергії на десятки відсотків і покращити здоров'я населення.

Метою роботи є показати, як цифрові технології можуть стати основою створення «зелених» міст в Україні, а також які конкретні кроки потрібно зробити для цього на місцевому та державному рівнях.

Одним із найуспішніших прикладів є проєкт Kyiv Smart City, який об'єднав понад 40 цифрових сервісів – від е-квитка до онлайн-контролю енерговитрат. Цей досвід доводить, що технології можуть стати не лише інструментом зручності, а й основою екологічних змін. Завдяки цифровим рішенням можливо контролювати витрати ресурсів, зменшувати затори, оптимізувати роботу комунального транспорту й навіть боротися із забрудненням повітря.